

Thursday 28 January

Would Amy reach her 49th birthday?

Can a dream about your own death take over your life, or even make you ill? The Scottish documentary film maker Amy Hardie searches for answers in **Dangerous Dreams**. A captivating and subtle first person documentary.

One night Amy wakes up, frightened. She dreamt that her horse, George, is dying. Next morning she finds George dead in the field. Later she dreams again: her dead ex-husband, father of her oldest son, tells her that she only has one year to live and that she should enjoy life and her children in the remaining time. Hardie does not want to believe that her next birthday is her last one, but nevertheless becomes obsessed with the idea that she will die. She films herself, her children, and her present husband, a psycho-analyst. And she visits a neuro-scientist and shaman to try to find out how she can explain her dreams. She describes herself as a “sceptical, hedonistic, working mother who struggles with three children, a happy marriage and inexplicable events”. Amy Hardie had to overcome a certain awkwardness before she would admit to the subject matter of her film: “I felt embarrassed that I had these dreams” she said last year in an interview at the IDFA

documentary festival, where her film was shown. “I worried that my colleagues would think I was weird.” But her curiosity overcame her embarrassment and she decided to start filming, at first attempting to keep herself behind the camera. “I wanted to tell the story through my own eyes, but not to film myself.” She had to change her mind on this. The same happened with her decision not to film her family. “Once I committed myself to the filming, I decided I needed to film everything that was happening”. Just as well, because it is her openness that makes **Dangerous Dreams** such an intimate film. Hardie paces her story deliberately, using her own Scottish voice, but it keeps us engrossed for over an hour as she offers us stunning images of nature, herself in bath and bed, her family and the dream experts.

A beautifully told personal story, captivating and subtle.

Stan Verhaag

Donderdag 28 januari

Haalt Amy haar 49ste verjaardag?

Kan een droom over je eigen dood je leven beheersen, of je zelfs ziek maken? De Schotse documentairemaakster Amy Hardie zoekt vanavond het antwoord in **Gevaarlijke dromen**. Een spannend en subtiel egodocument.

Donderdag

Xtra 22.50 NED. 2 Holland Doc
RECENSIE | Op een nacht schrikt Amy wakker. Ze heeft gedroomd dat haar paard, George, stervende is. De volgende ochtend vindt ze George dood in het veld. Kort daarna droomt ze weer: haar overleden ex-man, vader van haar oudste zoon, vertelt haar dat ze nog een jaar te leven heeft, dat ze moet genieten van het leven en de kinderen. Hardie wil niet geloven dat haar volgende verjaardag haar laatste is, maar raakt toch geobsedeerd door het idee dat ze zal sterven. Ze filmt zichzelf, de kinderen, vrienden en haar huidige man, een psychoanalyticus. En ze bezoekt een neurowetenschapper en een sjamaan om uit te zoeken hoe ze de dromen moet verklaren. Ze is naar eigen zeggen een 'sceptische, hedonistische, werkende moeder die worstelt met drie banen, drie kinderen, een gelukkig huwelijk en onverklaarbare gebeurtenissen'. Amy Hardie moest de nodige schroom overwinnen voordat ze ging filmen. 'Eerst geneerde ik me dat ik die dromen had',

zei ze eind vorig jaar in een interview aan de vooravond van het documentairefestival IDFA, waar haar film werd vertoond. 'Ik dacht dat collega's mij raar zouden vinden.' Maar haar nieuwsgierigheid won het van de schroom en ze besloot te gaan filmen – maar niet zichzelf. 'Ik wilde het verhaal door mijn ogen vertellen, maar zelf niet in beeld komen.' Daarop kwam ze terug. Net als op het besluit om haar familie niet te filmen. 'Toen ik mij eenmaal aan de film overgaf, was ik vastbesloten dat alles gefilmd zou worden.' Gelukkig maar, want het is haar openhartigheid die *Gevaarlijke dromen* zo intiem maakt. Hardie neemt de tijd om haar verhaal te vertellen, maar het blijft een uur lang meeslepend om te zien hoe ze haar verhaal (dat ze met zachte stem zelf vertelt) visualiseert met beelden van buiten, van zichzelf in bad en bed, van haar gezinsleden en de 'dromenkeners'. Een zorgvuldig gemaakt egodocument, spannend en subtiel.

Stan Verhaag